

това е знакъ че Милостивый Богъ е послушалъ молбѣ-тъ ны.

Щомъ Райко издума туй, отвори хъ ся вратата на собѣтъ, и Велко влѣзе тамъ донесе малко кисело млѣко въ една паница и подъ скутъ хлѣбъ. Ето, сыно, донесохъ ви малко млѣчице и хлѣбець. Истинъ, вамъ ви ся непада, и трѣбаше да погладувате за кражбѣтъ, ала има хора съ милостивы сърдца, които ви со- жаляватъ. Сложи прѣдъ тѣхъ паницатъ и хлѣбътъ и си излѣзе.

На тѣзи троснѣты и остри Велковы думы, Ангелина каза: Азъ не могъ хапнѣ. — Нето пакъ азъ, рече и Райко. Ахъ, дѣ таквасъ честь, тази гозба да е прѣдъ найкѣ ны, азъ тогасъ не щѣхъ да съмъ тай увесена, издума Ангелина.

Стъми ся по земѣтъ и свечери ся. Райко и Ангелина стояхъ прѣдъ прозоре- цътъ и плачахъ. Мѣсецътъ по-нѣкога изъ подъ черны облацы ся издаваше и стрѣ- ляше прѣзъ прозорецътъ блѣдавытъ си зари въ собѣтъ до толкозь, щото можѣ- хъ да съгледатъ че прозорецътъ отъ кѣмъ